

ฝากบอกเทวดา

เรียน คุณสามวา สองคอก ที่นับถือ

ผมได้อ่านจดหมายของ คุณอำภา ในคอลัมน์ “ถูกทุกข้อ” ฉบับวันที่ 29 ส.ค.54 อ่านแล้วเกิดติดใจวิธีเขียนของคุณอำภา ที่ “ฝากบอกคนโน้นฝากบอกคนนี่” อย่างประทับใจมาก จดหมายฉบับนี้จึงขออนุญาตคุณอำภาลอกเลียนแบบบ้าง โดยจะขอฝากคุณสามวา สองคอก ช่วยบอกบุคคลต่อไปนี้

1.ฝากบอกคุณอำภาด้วยว่า ทำไมเลิกชื่อ “มดิชน” ซ้ำนัก ที่บ้านผมเลิกชื่อ 2 ปีแล้ว ตั้งใจจะไม่ซื้อจนกว่าจะเปลี่ยนเจ้าของ (หรือผู้ถือหุ้นใหญ่) และคณะผู้บริหาร นอกจากนั้นขอชวนคุณอำภาเลิกชื่อ “ไทยรัฐ” ด้วย เหตุผลเดียวกันคือ “แดงเกือบ 100% (ซึ่งต่างจากมดิชนที่แดง 100%)” ทั้งๆ ที่เสียตย “กระสุนทอง” และ “การ์ตูนชัย ราชวัตร” เป็นที่สุดที่บ้านยังซื้อไทยรัฐอาทิตย์ละ 1 ฉบับ เพื่อติดตามว่ามีมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่มี หากมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่สร้างสรรค์และมีอุดมการณ์ เราอาจจะเป็นสมาชิกอีกครั้ง

2.ฝากบอกนายขวัญชัย ไพรพนา ด้วยครับ ว่าที่จริงแล้วผมมีชื่อเขาในบัญชีบุคคลที่ถูกเกลียดชังสุดๆ เพราะพาพวกจากต่างจังหวัดมาเหยียบหน้าคนกรุงเทพฯ ชั่วแล้วชั่วเล่า ดัดจริตดัดจริตออก เพราะอยากให้ออกเปลี่ยนนิสัย

ตั้งแต่เพื่อไทยชนะเลือกตั้ง นายขวัญชัยคอยปรามพวกเสื้อแดงไม่ให้เห่โจมตีตัวจนเป็นปัญหาที่รัฐบาลใหม่ แต่เมื่อให้ข่าวเรื่องเสื้อแดง รุมทำร้ายนักศึกษาที่ถือป้ายประท้วงประธานสภา “สมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์” ว่าเป็นนักศึกษาปลอมบ้าง เป็นคนที่พรรคประชาธิปัตย์จ้างวานบ้างก็เกลียดชังคร่ำคร่า เพราะเล่นบทเบี่ยงประเด็น ตามสันดานเสื้อแดงโดยแท้

ทั้งนี้เพราะประเด็นมีอยู่ว่า คนประท้วงจะเป็นใคร หรือมีสถานะอะไร เขามีสิทธิโดยชอบธรรมใช้หรือไม่ที่จะประท้วงโดยสันติ เสื้อแดงประท้วงรัฐบาลเก่ามาเป็นปีๆ ทั้งๆ ที่บ่อยครั้งใช้ความรุนแรงและข่มขู่ทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นนายขวัญชัยควรจะมีใจที่ได้เข้าบัญชีรายชื่อบุคคลที่ได้รับการเกลียดชังสุดๆ เรียบร้อยแล้ว

3.ฝากบอกยาย “คอมหลงยุค” ธิดาแดงด้วยครับ ว่าเขาไม่มีสิทธิ์ทำร้ายอารมณ์ดีๆ ของผู้ชมโทรทัศน์ โดยปรากฏหน้าของเขารายการบ่อยๆ คงลืมไปว่าตนมิได้มีตำแหน่งแห่งหนใดๆ ในรัฐบาล อีกทั้งยังไม่เป็นที่ยอมรับของคนเสื้อแดงจำนวนมาก

เหตุใดถึงออกข่าวแข่งกับนายกฯ หญิงอยู่เรื่อยๆ อยู่เฉยๆ บ้างเป็นไหม? พวกเราขอทราบด้วยความเคารพว่า พวกเราเห็นเมื่อหน้าเหี้ยๆ ของเขาเป็นที่สุดแล้ว หากจำเป็นต้องออกข่าว กรุณาออกโดยไม่ต้องให้เห็นหน้าทางโทรทัศน์ได้ จักเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

คุณสามวา สองคอก ช่วยบอกให้ได้นะครับ

ขอแสดงความนับถือ

ร้อยเอกนอกราชการ

ตอบ คุณร้อยเอกนอกราชการ

หนังสือพิมพ์รายวันควรอ่านทุกฉบับ หรืออ่านให้มากฉบับยิ่งดี เพราะแต่ละฉบับก็ต้องมีข่าวดีที่มีแฟนประจำชอบอ่าน อย่างไทยโพสต์ที่คุณอ่านทุกวัน บางคนเกิดมายังไม่เคยอ่านก็มี

มาตรฐานนักรการเมือง

เรียน คุณสามวา สองคอก

คุณสามวา ครับ ขวัญชัย ถ้ารู้เห็นร่วมมีวางแผนกับ สิงห์เหลิม ก็หมดหวังที่หาเสียงว่าจะป็นฝ่ายค้าน เข้าสภาเพื่อต่อต้านคอร์รัปชัน นอกจากเข้าสภาหาเงินเท่ากับหลอกหลวงประชาชน แต่ถ้าถูกสิงห์เหลิมหลอกใช้ก็พอกภัยกันได้

ภายในเดือน ธ.ค.54 นี้แหละครับ สิงห์เหลิม จะต้องพา ทักษิณ กลับบ้านได้ ตามที่หาเสียงไว้ อาจจะขมกลางก่อน ธ.ค.เสียด้วยซ้ำ จะเหยียบเชียงใหม่ เจ้าหน้าที่ไม่เห็นรับแจ้งก็จับไม่ทัน คอยดูไปก็แล้วกัน กระผมต้องขออภัยและนับถือ ท่านเสรีพิศุทธ์ ท่านเป็นคนดีที่มั่นคงจริงๆ ตอนแรกคิดว่าเมื่อถูกกระทำร้าย ท่านจะไปซุกใต้ปีกแดงล้มเจ้าเสียแล้ว

ท่านดีและมั่นคงจริง ติดตามผลงานมาตั้งแต่สอบวิสามัญ ด้านข้าง ทำสำนวนมัดตำรวจใหญ่ระดับพลตำรวจเอกแน่น ไปเอาพันกระดานที่แกเรือไปถวายวัด สอบรุกรูกระสุนทางปืน คดีกำนันดั่ง บ่อนพอ ประตูนน้ำ บ่อนลอยฟ้า แล้วยังโดนกลั่นแกล้งเหมือนฟ้าไม่โปรดลงโทษ ท่าน ท่านยังมั่นคง นับถือจริงๆ

นายนำเปือ

ตอบ นายนำเปือ

หมดเรื่องนำเปือเมื่อไหร่ คุณคงจะไม่เขียนจดหมายมาลงอีก

อาการน่าเป็นห่วง

เรียน คุณสามวา สองคอก

คนไทยด้วยกันแท้ๆ ยังกล้า เฆาะบ้านเฆาะเมือง ตนเองได้ลงคอแล้วยังมีหน้าขึ้นมารองเมืองอีก มีคดีโบราณว่าไว้จะเกิดอาเพศดังนี้ :-

- 1.จะเกิดภัยพิบัติแรงจากดิน น้ำ ลม ไฟ
- 2.จะเกิดกตัญญูช่วยยากหมากแพง
- 3.จะเกิดโจรปล้นสะดมขึ้นกลางเมืองแสกๆ

3 อย่างนี้จะเป็นไปตามลำดับ ไม่เชื่อก็คอยดูสิ!!

ผมว่ารัฐบาลนี้ถนัดแต่การทำทันที เพื่อนโยบายหาเสียงเท่านั้น โดยไม่รู้ว่าวิธีการฝังรากลึกให้ประชาสังคมมีความมั่นคงอย่างยั่งยืนนั้นทำได้อย่างไร ???

น่าเป็นห่วงประเทศไทยมาก!!!

สูง สีชม

ตอบ คุณสูง สีชม

โลกใกล้จะแตกแล้ว เรื่องเฆาะบ้านเฆาะเมืองถือว่าจับจ้อย ใครจะทำอะไรก็ช่างเขาเถอะ

เพราะอากาศเปลี่ยนแปลงบ่อย

เรียน คุณสามวา

สิ่งที่ทำงานต้องอ่าน “ไทยโพสต์” ก่อน พบหน้าทีลง ดร.สุกรี เจริญสุข ก็ต้องบอกว่าดิฉันเป็นที่ปรึกษาที่นั่นมาเกือบ 20 ปี ไม่มีเงินเดือน เพราะไปทำงานกับเขามาตั้งแต่แรกก่อตั้ง ตั้งแต่ยังอาศัยตึกชั้น 3 ของคณะวิทยาศาสตร์ มหิดล ศาลายา ทำงานกันอยู่

ที่สำคัญ...วันไปทำพิธีขอที่ดินที่จะก่อสร้างตึกปัจจุบัน นายแพทย์ พูนพิศ อมาตยกุล ก็ได้ไปชวนให้ไปช่วยอยู่ในพิธีด้วย เพราะเจ้าที่ตรงนั้นค่อนข้างแรง มีผู้รับเหมาทำสัญญาก่อสร้างยังไม่ทันทำอะไรก็ตาย น่าจะ 2 คน นี่ยังคงจะมีผู้รู้ “พรพิรุณ” จิตแรง จึงได้เชิญไปร่วมพิธี “ขอสถานที่ก่อสร้าง”

วันไปก็แต่งตัวด้วยสีที่นึกไม่ออกว่า ทำไมต้องเตรียมเสื้อฟ้าสีนั้นไว้ก่อนที่ว่าจะรู้ว่ามีการทำพิธีเกือบอาทิตย์ คือ สีม่วงคล้ำ ต่อมาจึงรู้ว่าสีของมหิดลนั่นคือสีม่วง ดอกไม้ก็ทั้งรูปร่างดอกและสีคล้ายดอกอัญชัน แต่เรียกชื่อว่า “ก้นกั้มหิดล” ถูกใจ เพราะเป็นคนรักสีม่วงมาแต่ไหนแต่ไร

ตอนนั่งฟังพระสวดมนต์ นึกไม่ออกว่าวูปไปตอนไหน มารู้อีกตัวอีกทีก็โวยวายว่า “ทำไมไม่ให้พระท่านฉันทะก่อน” เพราะเห็นท่านสวดมนต์เสร็จ ก็ก้าวลงจากตึกที่จัดตั้งไว้เลย หลายคนมองหน้า แต่ไม่ว่าอะไร มารู้อีกความจริงเมื่อไม่นานมานี้เอง จากคุณนั่นหนา หลานพี่มณฑนา โมรากุล ซึ่งไปเป็นผู้ร่วมพิธีด้วย

เมื่อถามถึงตอนที่ตัวเองวูปไปนานพอควร อย่างน้อยตั้งแต่พระเริ่มสวดมนต์ จนฉันทะแล้วให้พร เธอตอบว่า “ที่ไม่ได้ทำอะไรเลย แต่นั่งน้ำตาไหลพรากตลอดเวลา” ก็นับได้ว่า “วิทยาลัยดุริยางคศิลป์” นั้นเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต “พรพิรุณ” เหมือนกัน ทุกวันนี้ก็ยังเวียนเดินเข้าออกเสมอ

เด็กนักร้อง Voice ของที่นี่ “ไม่เก่งเลย” ไปประกวดที่ไหนไม่มีใครประกวดด้วยอีก เพราะชนะกินขาดเหลือเชื่อในทุกที่ อย่าง อิศรพงศ์ ดอกยอ ชนะเลิศในที่ซึ่งจะชนะได้ยากมากคือ “ศาลาเฉลิมกรุง” สถานที่อันทรงเกียรติ สร้างมาเมื่อสมัย “เฉลิมฉลองกรุงเทพฯ” จึงได้ชื่อเฉลิมกรุง

เห็นใจ ดร.สุกรี เจริญสุข เพราะได้ร่วมงานกันนานมาก “พรพิรุณ” จะไปบ่อยเมื่อยังแก่น้อยกว่านี้ ในฐานะที่ปรึกษา ชื่นชมการทำงานของท่านมาตลอด เราเป็นคนรักดนตรี แต่งเพลงมาตั้งแต่อายุ 13 ปี เล่นดนตรีวงวิทยาลัยโรงพยาบาลมาตั้งแต่อายุ 16 เรียนกับบรมครู ครูনারด ถาวรบุตร ครูใหญ่ ญาชน ครูชิต สามลฤกษ์ ตอนนั้นทุกครูลาโลกไปหมดแล้ว เพราะตัวเองก็ถึง 76 แล้วเลย

แต่อย่างว่าไม่ค่อยเอาถ่านเท่าไร เพราะงานเรียนและทำงานของนักเรียนพยาบาลสาหัสหนัก แต่ในความที่รักดนตรีจึงฝึงสายเลือด แม้จะเรียนเพียงแค่ 3 เดือน แต่ปัจจุบันก็สามารถอ่านโน้ตปากเปล่าได้ตรงจังหวะ สามารถเรียนรู้อุทยานการแพนใหม่ คือสามารถเขียนเพลงด้วยคอมพิวเตอร์ได้

การเรียนคอมพิวเตอร์ก็เรียนทางโทรศัพท์ โดยใช้โทรศัพท์สายตรง 2 เครื่อง ที่บ้าน ผศ.สมชาย รัศมี รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จนสามารถสอนมหาวิทยาลัย ได้สอนจนกระทั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาหนีไม่ไหวต้องเรียกไปให้ปริญญาตรีที่ติดมคคคค เมื่อปี 2543 และทำทำว่าจะได้เป็น Dog เอี้ย Doc นะ

จะมีใครโวยไหมนี้ว่า “ก็แค่นายแก่ ครูไร้คุณภาพ” ยออีกฉันทะเลย แคแต่งเพลงฝากไว้ในแผ่นดิน 4,000 กว่าเพลง นีมันก็แยะแล้วยังร้องเพลงได้ชัดเจนเกือบทุกภาษา โดยเรียนด้วยตนเองเกือบทั้งสิ้นที่เขาว่ากันว่า “พรสวรรค์” แรงมากสำหรับมนุษย์ แต่ “พรแสวง” ต้องมาภายหลังเพื่อจะได้มีการยอมรับ แต่คงมีบางสถาบันเขาไม่ยอมรับก็ได้นะ เพราะหูเขาอาจชินกับเพลงบางประเภทเท่านั้น

ตอนนี้นายแก่ที่มีคนแอบเรียกกลับหลัง “แก่สารพัดพิษ” กำลังนั่งทำงานป้อนข้อมูลเพลงขึ้นช่องสัญญาณทีวีอีกช่อง ที่เรียกว่า “Micellitv” และยังคงส่งชิ้นดาวเทียมด้วย เป็นงานที่ก้าวหน้าล้ำยุคไปอีก 3 ปีข้างหน้า มนุษย์อย่างดิฉันมีมากในปัจจุบันที่ต้องดิ้นรน เพราะเรามีได้เป็นแค่ “มนุษย์เงินเดือน” เท่านั้น

พรพิรุณ

ตอบ ครูพรพิรุณ

เด็กวิทยาลัยดุริยางคศิลป์รุ่นนี้รู้จักครูพรพิรุณกันบ้างหรือเปล่า

สามวา สองดอก